

- b) såfremt tilståelse af ydelser for en erhvervs sygdom efter en medlemsstats lovgivning er betinget af, at den pågældende i et vist tidsrum har været beskæftiget ved et arbejde, der må antages at kunne forårsage den pågældende sygdom, skal vedkommende institution i den pågældende stat i fornødent omfang tage hensyn til perioder, i hvilke den pågældende har været beskæftiget ved et sådant arbejde i enhver anden medlemsstat, som om han havde været således beskæftiget i den førstnævnte stat;
- c) udgifterne ved kontante ydelser, herunder pensioner, fordeles på vedkommende institutioner i de medlemsstater, inden for hvis territorium den pågældende har været beskæftiget ved et arbejde, der må antages at kunne forårsage den pågældende sygdom. Denne fordeling sker efter forholdet mellem længden af de perioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen om aldersforsikring i hver af disse stater, og den samlede længde af de perioder, der efter lovgivningen om aldersforsikring er tilbagelagt i samtlige disse stater på tidspunktet for den første udbetaling af ydelser.

4. Rådet afgør på grundlag af Kommissionens indstilling ved enstemmig beslutning, hvilke erhvervs sygdomme bestemmelserne i stk. 3 skal udstrækkes til at omfatte.

Artikel 58

Beregning af kontante ydelser

1. Vedkommende institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning kontante ydelser beregnes på grundlag af en gennemsnitlig løn, fastsætter denne gennemsnitlige løn alene i forhold til de lønninger, der faktisk er ydet i de perioder, der er tilbagelagt efter den nævnte lovgivning.

2. Vedkommende institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning kontante ydelser beregnes på grundlag af en forud fastsat løn, skal alene tage hensyn til den forud fastsatte løn eller - i givet fald - til et gennemsnit af de forud fastsatte lønninger, svarende til de perioder, der er tilbagelagt efter den nævnte lovgivning.

3. Vedkommende institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning størrelsen af kontante ydelser afhænger af antallet af familie-

medlemmer, skal ligeledes tage hensyn til familiemedlemmer, der er bosat inden for en anden medlemsstats territorium, som om de var bosat inden for vedkommende stats territorium.

Artikel 59

Udgifter ved den pågældendes transport

1. Vedkommende institution i en medlemsstat, hvis lovgivning indeholder bestemmelser om overtagelse af udgifterne ved den pågældendes transport, enten til hans bopæl eller til et hospital, afholder også transportudgifterne til det tilsvarende sted inden for en anden medlemsstats territorium, hvor den pågældende er bosat, forudsat at den i forvejen har givet sin tilladelse til en sådan transport under behørig hensyntagen til de grunde, der taler herfor. En sådan tilladelse er ikke påkrævet, hvor det drejer sig om grænsearbejdere.

2. Vedkommende institution i en medlemsstat, hvis lovgivning indeholder bestemmelser om overtagelse af transportudgifter til begravelsesstedet i tilfælde af den pågældendes død, afholder også transportudgifterne til det tilsvarende sted inden for en anden medlemsstats territorium, hvor den pågældende var bosat, da ulykkestilfældet indtraf, efter den af denne institution anvendte lovgivning.

Afdeling 2

Forværring af en erstatningsberettigende erhvervs sygdom

Artikel 60

1. I tilfælde af forværring af en erhvervs sygdom, for hvilken en lønmodtager har modtaget eller modtager erstatning efter en medlemsstats lovgivning, gælder følgende regler:

- a) såfremt lønmodtageren ikke efter den første udbetaling af ydelser har været beskæftiget i en anden medlemsstat ved et arbejde, der må antages at kunne forårsage eller forværre den pågældende sygdom, påhviler det vedkommende institution i den førstnævnte stat at afholde de med ydelserne forbundne udgifter, under hensyntagen til den indtrådte forværring, efter den for denne institution gældende lovgivning;
- b) såfremt lønmodtageren efter den første udbetaling af ydelser har været beskæftiget ved et sådant arbejde i en anden medlems-